

Köyün Merasından Çıkan Suyun Aynı Köye İçme Suyu Olarak Verilmesinde Yetkili Kuruluş

Bu karar; köyün merasından çıkan suyun aynı köye içme suyu olarak verilmesinde, yetkili kuruluşun adına "tahsis kararının" bulunmasına gerek olup olmadığı hususuna ilişkindir.

T.C.

DANIŞTAY

8. Daire

Esas : 1987/984

Karar : 1989/329

Tarih : 24.04.1989

ÖZET : Köyün merasından çıkan suyun aynı köye içme suyu olarak verilmesinde içme suyunu vermeye yetkili kuruluşun adına "tahsis kararının" bulunmasına gerek olmadığı Hk.

(7478 sayılı KİSK. m. 11)

KARAR METNİ:

Temyiz İsteminde Bulunan: Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü

Karşı Taraf :

İstemin Özeti : ili Merkez köyüne ilişkin mer''adan çıkan içme suyunun aynı köye içme suyu olarak verilmesine ait işlemlerin iptali, sula elatmanın önlenmesi ve tesisin yıkılması istemiyle açılan davada; yöresindeki içme suyunun köy tüzel kişiliğine verilmesi konusunda alınmış bir kararın bulunmadığı gerekçesiyle dava konusu işlemi iptal eden idare Mahkemesinin 14.9.1987 tarih ve E:1985/368, K: 1987/606 s. kararının, 2577 s. Kanunun 49. maddesi uyarınca temyizden incelenerek bozulması istemidir.

Savunmanın Özeti: Savunma verilmemiştir. Danıştay Tetkik Hakimi: Güler Çiftçi

Danıştay Savcısı Selma Kösebalaban''ın Düşüncesi : ili, Merkez Köyüne ilişkin mer''ada bulunan kaynaktan çıkan içme suyunun Köyüne içme suyu olarak götürülmesi işleminin iptali yolunda İdare Mahkemesince verilen kararın, 2577 s. idari Yargılama Usulü Yasasının 49. maddesi uyarınca temyizden incelenerek bozulması istemidir.

Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, 2577 s. idari Yargılama Usulü Kanununun 49. maddesinin 1. fıkrasında belirtilen sebeplerden hiçbirisine uymayıp idare Mahkemesince verilen kararın dayandığı hukuki ve kanuni nedenler karşısında, anılan kararın bozulmasını gerektirir nitelikte görülmemektedir.

Açıklanan sebeplerle temyiz isteminin reddiyle idare Mahkemesi kararının onanmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Sekizinci Dairesince işin gereği görüşüldü:

Davada; uyuşmazlığın esası köyün mer''asından çıkan suyun aynı köye içme suyu olarak verilmesinde "tahsis kararı" aranıp, aranmayacağına ilişkindir.

Köy içme Suları Hakkındaki 7478 s. Kanunun içme suyunun ayırma ve dağıtımı başlıklı 11. maddesinde içme suyu olarak verilecek suların, köyün, köylerin öteden beri kullanımında veya bunlara verilmiş, devredilmiş olup bunlarında gereksinimi halinde "tahsis kararına" gerek olmadan dağıtılabileceği, başka köy veya köyler veya yerleşik alanlarının gereksinimleri içinse ancak "tahsis kararı" ile verilebileceği belirtilmiştir.

Daha sonra 9.5.1985 de yürürlüğe giren Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri. Hakkındaki 3202 s. Kanunun 2. maddesinin E bendinde de benzer kural yer almaktadır.

Dava dosyasının incelenmesinden içme suyu olarak verilecek suyun çıktığı kaynağın aynı köyün mer'asında bulunduğu ve köylülerin öteden beri kullanımında olduğu, aynı köye de içme suyu olarak verildiği anlaşılmaktadır.

Buna göre olayda içme suyunu vermeye yetkili kuruluşun ayrıca "tahsis kararının" bulunmasına yukarda açıklanan kanun uyarınca gerek bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, idare Mahkemesinin 14.9.1987 tarih ve E:1985/

368, K: 1987/606 s. kararının bozulmasına, 2577 s. Kanunun 49. maddesi uyarınca dosyadaki bilgi ve belgeler işin esası hakkında karar vermeye yeterli görüldüğünden

..... su kaynağından köye içme suyu götürülmesine ait işlemlerde yasalara aykırılık bulunmadığından davanın reddine, yargılama giderlerinin davacı üzerinde bırakılmasına ve 17.300 TL Avukatlık ücretinin davacıdan alınarak davalı idareye verilmesine 24.4.1989 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

Kaynak: DKD Sayı:76-77 Sayfa:567

Telefon: +90 (312) 473 84 23

E-Posta: mts@mevzuattakip.com.tr

Adres: Çetin Emeç Bulvarı Hürriyet Cad. No: 2/12 Çankaya ANKARA